

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 25. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 318/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 318/02	Lieta C-123/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. martā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Nefiye Yön/Landeshauptstadt Stuttgart	2
2017/C 318/03	Lieta C-163/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. aprīlī iesniedza Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) – Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland	2
2017/C 318/04	Lieta C-269/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. maijā iesniedza Amtsgericht Hamburg (Vācija) – Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV	3
2017/C 318/05	Lieta C-309/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. maijā iesniedza Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vācija) – Stadtwerke Delmenhorst GmbH/Manfred Bleckwehl	4

2017/C 318/06	Lieta C-329/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. jūnijā iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Gerhard Prenninger u.c.</i>	4
2017/C 318/07	Lieta C-366/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>Jörg Scharnweber un Henning Kuhlmann/Société Air France SA</i>	5
2017/C 318/08	Lieta C-371/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Uber BV/Richard Leipold</i>	5
2017/C 318/09	Lieta C-379/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Società Immobiliare Al Bosco Srl</i>	6
2017/C 318/10	Lieta C-384/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N/Budapest Rendőrfőkapitánya</i>	6
2017/C 318/11	Lieta C-385/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Arbeitsgericht Verden</i> (Vācija) – <i>Torsten Hein/Albert Holzkamm GmbH & Co.</i>	7
2017/C 318/12	Lieta C-391/17: Prasība, kas celta 2017. gada 30. jūnijā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	7
2017/C 318/13	Lieta C-423/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Gerechtshof Den Haag</i> (Nīderlande) – <i>Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC</i>	8
2017/C 318/14	Lieta C-432/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. jūlijā iesniedza <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (Formerly the Department for Constitutional Affairs)</i>	9
2017/C 318/15	Lieta C-434/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság</i>	10
2017/C 318/16	Lieta C-446/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. jūlijā iesniedza <i>Vrederecht te Antwerpen</i> (Beļģija) – <i>Woonhaven Antwerpen/Khalid Berkani, Asmae Hajji</i>	10
Vispārējā tiesa		
2017/C 318/17	Lieta T-336/17: Prasība, kas celta 2017. gada 30. maijā – <i>The GB Foods/EUIPO – Yatecomeré (“YATEKOMO”)</i>	12
2017/C 318/18	Lieta T-361/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. jūnijā – <i>Eco-Bat Technologies u.c./Komisija</i>	13
2017/C 318/19	Lieta T-424/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – <i>Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (“FRUIT”)</i>	14
2017/C 318/20	Lieta T-434/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – <i>younique/EUIPO – Jafer Enterprises R&D (“younique products”)</i>	14
2017/C 318/21	Lieta T-451/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – <i>Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Komisija</i>	15

2017/C 318/22	Lieta T-466/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūlijā – <i>Printeos</i> un citi/Komisija	16
2017/C 318/23	Lieta T-475/17: Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – <i>Rogesa</i> /Komisija	17
2017/C 318/24	Lieta T-478/17: Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – <i>Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija</i> /VNV	18
2017/C 318/25	Lieta T-481/17: Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – <i>Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno</i> un <i>SFL</i> /VNV	19
2017/C 318/26	Lieta T-486/17: Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – <i>Foodterapia</i> /EUIPO – <i>Cloetta Italia</i> (“DIETOX”)	20
2017/C 318/27	Lieta T-492/17: Prasība, kas celta 2017. gada 31. jūlijā – <i>Fleig</i> /EĀDD	20
2017/C 318/28	Lieta T-493/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. augustā – <i>Stancu</i> /ERCEA	21
2017/C 318/29	Lieta T-494/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūlijā – <i>Iccrea Banca</i> /Komisija un VNV	22
2017/C 318/30	Lieta T-495/17: Prasība, kas celta 2017. gada 26. jūlijā – <i>Sedes Holding</i> /EUIPO (“gratis”)	24
2017/C 318/31	Lieta T-496/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūlijā – <i>Sedes Holding</i> /EUIPO (“gratis”)	24
2017/C 318/32	Lieta T-500/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Hubei Xinyegang Special Tube</i> /Komisija	25

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 318/01)

Jaunākā publikācija

OV C 309, 18.9.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 300, 11.9.2017.

OV C 293, 4.9.2017.

OV C 283, 28.8.2017.

OV C 277, 21.8.2017.

OV C 269, 14.8.2017.

OV C 256, 7.8.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. martā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Nefiye Yön/Landeshauptstadt Stuttgart*

(Lieta C-123/17)

(2017/C 318/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Bundesverwaltungsgericht***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Nefiye Yön*Atbildētāja: *Landeshauptstadt Stuttgart***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai “standstill” klauzula Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 7. pantā ir pilnībā aizstāta ar “standstill” klauzulu Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā, vai arī jauno ierobežojumu, kas attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos ieviesti laikā no Lēmuma Nr. 2/76 stāšanās spēkā līdz Lēmuma Nr. 1/80 13. panta piemērošanai, tiesiskums joprojām ir jānovērtē saskaņā ar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 7. pantu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 7. pants nav pilnībā aizstāts, vai Eiropas Savienības Tiesas judikatūra par Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 13. pantu pilnā apjomā ir attiecināma arī uz Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 7. panta piemērošanu, kā rezultātā Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 7. pants būtībā ietver arī no 1980. gada 5. oktobra ieviesto valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru laulātā apvienošanās ar Turcijas darba ņēmēju ir atkarīga no ilgtermiņa vīzas izsniegšanas?
- 3) Vai šāda valsts tiesiskā regulējuma ieviešanu pamato primārs vispārējo interešu apsvērums, it īpaši ar mērķi efektīvi kontrolēt imigrāciju un vadīt migrācijas plūsmu, ja konkrētā gadījuma īpašie apstākļi tiek ņemti vērā ar grūtību klauzulu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Vācija) – *Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-163/17)

(2017/C 318/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg*

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Abubacarr Jawo*

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai patvēruma meklētājs ir aizbēdzis Regulas (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾ 29. panta 2. punkta otrā teikuma izpratnē, ja viņš ir nolūkā novērst vai apgrūtināt pārsūtīšanu mērķtiecīgi un apzināti izvairīties no valsts iestāžu, kuru kompetencē ir pārsūtīšanas veikšana, piekļuves viņam, vai arī pietiek ar to, ka viņš jau ilgāku laiku neuzturas viņam piešķirtajā dzīvesvietā, iestāde par viņa prombūtni nav informēta un tāpēc plānotā pārsūtīšana nav īstenojama?

Vai attiecīgā persona var atsaukties uz pareizu tiesību normas piemērošanu un tiesvedībā par pārsūtīšanas lēmumu iebilst, ka ir beidzies pārsūtīšanai paredzētais sešu mēnešu termiņš, jo viņš nav bijis aizbēdzis?

- 2) Vai Regulas (ES) Nr. 604/2013 29. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais termiņš ir pagarināms vienīgi tādējādi, ka pārsūtītāja dalībvalsts vēl pirms termiņa beigām informē atbildīgo dalībvalsti par to, ka attiecīgā persona ir aizbēgusi, vienlaikus nosaucot konkrētu termiņu, līdz kuram tiks veikta pārsūtīšana un kurš nedrīkst pārsniegt 18 mēnešus, vai arī pagarināšana ir iespējama vienīgi tādējādi, ka iesaistītās dalībvalstis pagarināto termiņu nosaka vienojoties?

- 3) Vai patvēruma meklētāja pārsūtīšana uz atbildīgo dalībvalsti nav pieļaujama, ja starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanas gadījumā minētajā valstī no tajā sagaidāmo dzīves apstākļu viedokļa viņam draudētu ievērojams risks piedzīvot tādu izturēšanos, kāda ir paredzēta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantā?

Vai šie jautājumi vispār ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā?

Pēc kādiem Savienības tiesību kritērijiem ir jāvērtē personas, kurai ir piešķirts starptautiskās aizsardzības statuss, dzīves apstākļi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. maijā iesniedza *Amtsgericht Hamburg* (Vācija) – *Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV*

(Lieta C-269/17)

(2017/C 318/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Andreas Niemeyer*

Atbildētāja: *Brussels Airlines SA/NV*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “attālums” pēc lielā loka metodes nozīmē vienīgi tiešo attālumu starp izlidošanas un galamērķa vietu un nav atkarīgs no konkrētajā gadījumā faktiski veiktā lidojuma attāluma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. maijā iesniedza *Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen* (Vācija) – *Stadtwerke Delmenhorst GmbH/Manfred Bleckwehl*

(Lieta C-309/17)

(2017/C 318/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Stadtwerke Delmenhorst GmbH

Atbildētājs: Manfred Bleckwehl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK ⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu 3. panta 3. punkts, skatīts kopā ar A pielikuma b) un c) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tarifa grozījumi nav spēkā, ja gāzes patērētājs netiek atbilstīgi un tieši informēts par sagaidāmo gāzes piegādes tarifa grozījumu priekšnoteikumiem, iemeslu un apmēru?
- 2) Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu 3. panta 3. punkts, skatīts kopā ar A pielikuma b) un c) punktu, kopš 2004. gada 1. jūlija ir tieši piemērojams privātam (Vācijas SLA) piegādātājam, jo minētās šīs direktīvas tiesību normas ir satura ziņā beznosacījuma un tāpēc ir piemērojamas bez papildu transponēšanas tiesību akta, un piešķir pilsonim tiesības, ko tas var izmantot attiecībās ar organizāciju, kas, lai gan tai ir privāttiesiska forma, atrodas valsts pakļautībā, jo tā ir vienīgā uzņēmuma kapitāldaļu turētāja?

⁽¹⁾ OV L 176, 57. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. jūnijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Gerhard Prenninger u.c.*

(Lieta C-329/17)

(2017/C 318/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gerhard Prenninger, Karl Helmlberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/92/ES ⁽¹⁾ par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu [turpmāk tekstā – IVN direktīva] ir jāinterpretē tādējādi, ka “trases rakšanas darbi”, lai ierīkotu elektroenerģijas līniju un nodrošinātu tās pareizas funkcionēšanas ilglaicīgumu, ir “atmežošana, lai pārietu uz citu zemes izmantošanas veidu” IVN direktīvas II pielikuma 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 26, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Hamburg* (Vācija) – *Jörg Scharnweber* un *Henning Kuhlmann/Société Air France SA*

(Lieta C-366/17)

(2017/C 318/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Jörg Scharnweber* un *Henning Kuhlmann*

Atbildētāja: *Société Air France SA*

Ar 2017. gada 19. jūlija rīkojumu Tiesa ir izslēgusi lietu no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. jūnijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Uber BV/Richard Leipold*

(Lieta C-371/17)

(2017/C 318/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Uber BV*

Atbildētājs: *Richard Leipold*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai uzņēmums, kurš, sadarbojoties ar auto nomas uzņēmumu, kam ir atļauts veikt pasažieru pārvadājumus, piedāvā mobilo lietotni, ar kuras palīdzību lietotāji var pasūtīt nomas automobili ar vadītāju, pats sniedz pakalpojumu pārvadājumu jomā LESD 58. panta 1. punkta un Direktīvas 2006/123 ⁽¹⁾ 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, ja attiecīgā uzņēmuma organizatoriskie pakalpojumi ir cieši saistīti ar pārvadāšanas pakalpojumu, it īpaši, ja tas

— nosaka cenas, veic norēķinus un nosaka pārvadāšanas nosacījumus braucienu pasūtījumiem

un

— reklamē ar tā starpniecību piedāvātos transportlīdzekļus, izmantojot sava uzņēmuma nosaukumu, kā arī piedāvājot vienādas atlaižu akcijas?

Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbild noliedzoši:

- 2) Vai saistībā ar mērķi saglabāt taksometru pārvadājumu konkurētspēju un darboties spēju, ņemot vērā sabiedriskās kārtības aizsardzības apsvērumus atbilstoši Direktīvas 2006/123 16. panta 1. punktam, pašreizējos pārvadājumu veikšanas apstākļos var būt pamatoti aizliegt tāda veida pakalpojumu kā pamatlietā aplūkoto?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) –
*Società Immobiliare Al Bosco Srl***

(Lieta C-379/17)

(2017/C 318/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Società Immobiliare Al Bosco Srl*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 38. panta 1. punktu ir saderīgs tas, ka izpildes valsts tiesībās paredzētu termiņu, pamatojoties uz kuru pēc noteikta laika publiskais akts vairs nav izpildāms, var piemērot arī funkcionāli līdzvērtīgam publiskam aktam, kas ir izdots citā dalībvalstī un ticis atzīts un pasludināts par izpildāmu izpildes valstī?

⁽¹⁾ OV 2001, L 12, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. jūnijā iesniedza *Szombathelyi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság* (Ungārija) – *Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N/Budapest Rendőrfőkapitánya*

(Lieta C-384/17)

(2017/C 318/10)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N*

Atbildētāja: *Budapest Rendőrfőkapitánya*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvas 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ 9.a pantu noteiktā samērīguma prasība, ko Eiropas Savienības Tiesa ir interpretējusi 2017. gada 22. marta spriedumā apvienotajās lietās C-497/15 un C-498/15 *Euro-Team* (EU:C:2017:229), ir tieši piemērojama direktīvas norma?
- 2) Gadījumā, ja ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvas 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem 9.a pantu noteiktā samērīguma prasība, kuru Eiropas Savienības Tiesa ir interpretējusi 2017. gada 22. marta spriedumā apvienotajās lietās C-497/15 un C-498/15 *Euro-Team* (EU:C:2017:229), nav tieši piemērojama direktīvas norma,

vai, interpretējot valsts tiesības saskaņā ar Savienības tiesībām, valsts tiesai un valsts administratīvai iestādei – ja likumdevējs nav rīkojies valsts līmenī – ir atļauts un ir pienākums šajā lietā aplūkoto Ungārijas tiesisko regulējumu papildināt ar samērīguma prasības materiāltiesiskajiem kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 22. marta spriedumā apvienotajās lietās C-497/15 un C-498/15 *Euro-Team* (EU:C:2017:229)?

⁽¹⁾ OV 1999, L 187, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza *Arbeitsgericht Verden* (Vācija) – *Torsten Hein/Albert Holzkamm GmbH & Co.*

(Lieta C-385/17)

(2017/C 318/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Verden

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Torsten Hein*

Atbildētāja: *Albert Holzkamm GmbH & Co.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ES Pamattiesību hartas 31. pants un 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru darba koplīgumos var noteikt, ka darba samaksas samazinājumi, kuri aprēķina periodā radušies saīsināta darba laika dēļ, ietekmē samaksas par atvaļinājumu aprēķinu, kā rezultātā darba ņēmējs par vismaz četras nedēļas ilgu ikgadējo atvaļinājumu saņem mazāku atvaļinājuma atlīdzību – vai attiecīgi pēc darba attiecību beigām mazāku atvaļinājuma kompensāciju –, nekā tad, ja atvaļinājuma atlīdzība tiktu aprēķināta, pamatojoties uz vidējo izpelnību, ko darba ņēmējs būtu saņēmis aprēķina periodā bez šādiem darba samaksas samazinājumiem? Ja atbilde ir apstiprinoša, cik procentus maksimāli no darba ņēmēja nesamazinātas vidējās izpelnības varētu atļaut valsts tiesiskajā regulējumā kā atvaļinājuma atlīdzības samazinājumu atbilstoši koplīgumam aprēķina periodā konstatēta saīsināta darba laika dēļ, lai šo valsts tiesisko regulējumu varētu uzskatīt par atbilstošu Savienības tiesībām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Savienības tiesībām raksturīgais vispārējais tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma princips ļauj atsaukties uz interpretāciju, kādu Tiesa šajā lietā pieņemtajā prejudiciālajā nolēmumā piešķirs ES Pamattiesību hartas 31. pantam un 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punktam, šo nolēmumu ierobežojot laikā attiecībā uz visām ieinteresētajām personām, jo valsts augstākās instances tiesas judikatūrā iepriekš ir atzīts, ka attiecīgās valsts tiesību aktu un koplīgumu normas nav interpretējamas atbilstoši Savienības tiesībām? Ja Tiesas atbilde uz to ir noliedzoša, vai ar Savienības tiesībām ir saderīgi, ka valsts tiesas, pamatojoties uz valsts tiesībām, nodrošina darba devēju, kuri ir paļāvušies uz valsts augstākās instances tiesas judikatūras ilgtspēju, tiesiskās palāvības aizsardzību, jeb tiesiskās palāvības aizsardzība ietilpst vienīgi Eiropas Savienības Tiesas kompetencē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 30. jūnijā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-391/17)

(2017/C 318/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, A. Caeiros)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neatlīdzinot pašu resursu zaudējumu summu, kurai bija jābūt noteiktai un pieejamai Savienības budžetā saskaņā ar Regulas 1552/1989 ⁽¹⁾ 2., 6., 10., 11. un 17. pantu (Regulas 609/2014 ⁽²⁾ 2., 6., 10., 12. un 13. pants), ja, pārkāpjot Lēmuma 91/482/EEK ⁽³⁾ 101. panta 2. punktu, par alumīnija importu no Angiljas 1999.-2000. gadā nebūtu izsniegti eksporta sertifikāti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā (vēlākais 10. pants un tagadējais Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts) noteiktos pienākumus, un
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Laika posmā no 1999. gada marta līdz 2000. gada jūnijam trešo valstu izcelsmes alumīnijs pirmo reizi tika importēts Angijā un, pēc tā reeksporta no Angiljas, importēts Itālijā. Angiljas iestādes piešķīra eksporta transportēšanas piemaksu USD 25 par metrisku tonnu ("atbalsts transportam") tranzīta precēm, kas šķērsu Angilju. Šī "atbalsta transportam", ko Angiljas iestādes piešķīra preču tranzītam, kurš atbilda muitas nodokļu atmaksai, rezultātā nedrīkstētu piemērot noteikumus par atbrīvojumu no muitas nodokļa gadījumā, ja preces tiktu reeksportētas no Angiljas un importētas ES. Angiljas iestādes nepareizi piemēroja Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punktu, jo tās izsniedza eksporta sertifikātus, lai gan attiecīgajā tiesību normā paredzētās prasības nebija izpildītas. Pēc Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punkta pārkāpuma, Angiljai kļūdaini izsniedzot eksporta sertifikātus, Itālijai tika apgrūtināta muitas nodokļu iekasēšana atbilstoši EKL 24. pantam (tagad LESD 29. pants).
2. Apvienotā Karaliste ir finansiāli atbildīga par tradicionālo pašu resursu zaudējumu, kas radās, izsniedzot eksporta sertifikātus pretrunā Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punktam. Apvienotās Karalistes iestādes nav veikušas visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses un nodrošinātu, lai Angiljas iestādes pareizi piemērotu Lēmumu 91/482/EEK. Katrai dalībvalstij ir jānodrošina, lai tās aizjūras teritorijas pareizi piemērotu jebkuru tām saistošu tiesību aktu, kā Lēmums 91/482/EEK, nolūkā efektīvi aizsargāt ES finanšu intereses.
3. Ja kādas dalībvalsts iestāžu darbība vai bezdarbība izraisījusi pašu resursu zaudējumu, Savienības budžetā ir jāieskaita zaudēto pašu resursu summas ekvivalents. Attiecīgi, Apvienotai Karalistei Savienības budžetam būt jākompensē visi zaudētie pašu resursi un jāmaksā nokavējuma procenti atbilstoši Regulas Nr. 1150/2000 ⁽⁴⁾ 11. pantam.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2014. gada 26. maija Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības, (pārstrādāta redakcija) (OV L 168, 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1991. gada 25. jūlija Lēmums par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Ekonomikas kopienu (OV L 263, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150 ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza *Gerechtshof Den Haag* (Nīderlande) – *Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC*

(Lieta C-423/17)

(2017/C 318/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Staat der Nederlanden*

Atbildētāja: *Warner-Lambert Company LLC*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/83 ⁽¹⁾ 11. pants vai cita Savienības tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka paziņojums, ar kuru persona, kura lūdz ģenērisko zāļu tirdzniecības atļauju vai ir tās turētāja Direktīvas 2001/83 10. panta izpratnē, informē iestādi, ka tā ģenērisko zāļu apraksta kopsavilkumā un lietošanas instrukcijā nenorāda uz atsauces (references) zāļu apraksta kopsavilkuma daļām, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem un uz kurām attiecas trešās personas patentu tiesības, ir jāuzskata par lūgumu ierobežot tirdzniecības atļauju, kura sekām ir jābūt tādām, ka tirdzniecības atļauja nav vai vairs nav spēkā attiecībā uz ar patentu aizsargātajām indikācijām vai dozēšanas veidiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2001/83 11. pants un 21. panta 3. punkts vai citas Savienības tiesību normas liedz kompetentajai iestādei atbilstoši Direktīvas 2001/83 6. pantam, lasot to kopā ar 10. pantu, piešķirtas atļaujas gadījumā publicēt zāļu apraksta kopsavilkumu un lietošanas instrukciju, ieskaitot daļas, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem un uz kurām attiecas trešās personas patentu tiesības, ja persona, kura lūdz tirdzniecības atļauju vai ir tās turētāja, ir informējusi iestādi, ka tā apraksta kopsavilkumā un lietošanas instrukcijā nenorāda uz atsauces (references) zāļu apraksta kopsavilkuma daļām, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem un uz kurām attiecas trešās personas patentu tiesības?
- 3) Vai, atbildot uz otro jautājumu, nozīme ir tam, ka kompetentā iestāde no atļaujas turētāja pieprasa lietošanas instrukcijā, kas tam ir jāpievieno zāļu iepakojumam, ietvert norādi uz šīs iestādes interneta vietni, kurā ir publicēts zāļu apraksta kopsavilkums, ieskaitot daļas, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem un uz kurām attiecas trešās personas patentu tiesības, savukārt šīs daļas, piemērojot Direktīvas 2001/83 11. pantu, nav ietvertas lietošanas instrukcijā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. jūlijā iesniedza *Supreme Court of the United Kingdom* (Apvienotā Karaliste) – *Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (Formerly the Department for Constitutional Affairs)*

(Lieta C-432/17)

(2017/C 318/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Dermot Patrick O'Brien*

Atbildētāja: *Ministry of Justice (Formerly the Department for Constitutional Affairs)*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvā 97/81 ⁽¹⁾, it īpaši tai pievienotā pamatnolīguma 4. klauzulā par diskriminācijas aizlieguma principu, ir pieprasīts, lai tiktu ņemts vērā darba stāžs pirms šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām, aprēķinot vecuma pensijas apmēru nepilnu darba laiku strādājošam darba ņēmējam, ja tas tiktu ņemts vērā, aprēķinot salīdzināma pilna darba laika darba ņēmēja pensiju?

⁽¹⁾ Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu (OV 1998 L 14, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. jūlijā iesniedza Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Lieta C-434/17)

(2017/C 318/15)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Human Operator Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2015. gada 10. decembra Īstenošanas lēmums (ES) 2015/2349 ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu Ungārijas praksi, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka uz Īstenošanas lēmuma pamata pieņemtā valsts tiesību aktu norma, ar ko nosaka atkāpi no Direktīvas 2006/112/EK 193. panta, ir stājusies spēkā no 2015. gada 1. janvāra, no kura tā ir jāsāk piemērot, jo minētajā Īstenošanas lēmumā nav nevienas tiesību normas par tās iedarbību vai piemērojamību ar atpakaļejošu spēku un arī savā pieprasījumā atļaut atkāpi Ungārija norādīja šo datumu kā piemērošanas sākuma dienu?

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 10. decembra Īstenošanas lēmums (ES) 2015/2349, ar ko Ungārijai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 193. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu OV L 330, p. 53. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. jūlijā iesniedza Vredegerecht te Antwerpen (Beļģija) – Woonhaven Antwerpen/Khalid Berkani, Asmae Hajji

(Lieta C-446/17)

(2017/C 318/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Vredegerecht te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Woonhaven Antwerpen

Atbildētāji: Khalid Berkani, Asmae Hajji

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Flāmu valdības atzīta sociālo mājokļu sabiedrība, kura patērētājam izīrē dzīvokli par īres maksu, kura ir atkarīga no tirgus vērtības, ko šī sabiedrība pati ir noteikusi, no vienas puses, un no īrnieka ienākumiem un ģimenes struktūras, no otras puses, ir uzskatāma par uzņēmumu Savienības tiesību izpratnē?
- 2) Vai attiecības starp atzītu sociālo mājokļu sabiedrību un patērētāju saistībā ar to, ka viņš ir no tās sociālo dzīvokli, un it īpaši īres parauglīguma 11. pants, kurš ir daļa no šīm attiecībām, ir līgums Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ izpratnē?

- 3) Vai līgumam vai tiesiskajām attiecībām, kurās atzīta sociālo mājokļu sabiedrība izīrē patērētājam sociālo dzīvokli, ir piemērojama Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, un vai šāda mājokļu sabiedrība, kura izīrē patērētājam sociālo dzīvokli par īres maksu, kas ir atkarīga no tirgus vērtības, ko šī sabiedrība pati ir noteikusi, no vienas puses, un no īrnieka ienākumiem un ģimenes struktūras, no otras puses, saistībā ar šo izīrēšanu ir uzskatāma par pārdevēju vai piegādātāju direktīvas izpratnē?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2017. gada 30. maijā – *The GB Foods*/EUIPO – *Yatecomeré* (“YATEKOMO”)

(Lieta T-336/17)

(2017/C 318/17)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spānija) (pārstāvji – M. Buganza González un E. Torner Lasalle, advokātes)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece): prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “YATEKOMO” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 703 568

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 13. marta lēmums lietā R 1506/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- uzskatīt par iesniegtu šo prasību par EUIPO Apelācijas padomes pieņemto 2017. gada 13. marta lēmumu (lieta R 1506/2016-5) un apmierināt šīs lietas dalībnieces prasību, atceļot šo EUIPO Apelācijas padomes pieņemto lēmumu un atjaunojot un atzīstot attiecīgās preču zīmes Nr. 11 703 568 “YATEKOMO” spēkā esamību attiecībā uz visiem 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm, saistībā ar kurām tā tikusi sākotnēji pieteikta;
- atzīt preču zīmes “YATEKOMO” atpazīstamību;
- uzdot atbildētājam nodrošināt, lai Vispārējai tiesai būtu pieejami visi dokumenti, ko iesniedza attiecīgie pārstāvji un kuri ietilpst preču zīmes “YATEKOMO” spēkā neesamības atzīšanas EUIPO procesa lietas materiālos, lai varētu veikt visu attiecīgā procesa ietvaros iesniegto dokumentu analīzi;
- saskaņā ar Vispārējās tiesas reglamenta 134. pantu piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Preču zīme “YATEKOMO” neesot pretrunā Regulas Nr. 207/2009 8. pantam. Eiropas [Savienības] vārdiskā preču zīme neesot konfliktā ar agrāko Spānijas jaukto preču zīmi “ya te comeré el vacío que te llena”.
- Preču zīmes Nr. 11 703 568 “YATEKOMO” iegūtā atpazīstamība.

Prasība, kas celta 2017. gada 6. jūnijā – Eco-Bat Technologies u.c./Komisija**(Lieta T-361/17)**

(2017/C 318/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Apvienotā Karaliste), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Vācija) un Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Francija) (pārstāvji – M. Brealey, QC, I. Vandenborre un S. Dionnet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 6. aprīļa Lēmuma C(2017) 900, *final*, ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2017. gada 6. aprīļa Lēmumu C(2017)2223, *final*, Lietā AT.40018 – Auto akumulatoru otrreizējā pārstrāde – 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu un samazināt Prasītājiem uzlikto naudas sodu, lai ņemtu vērā pirkumu atsaucis vērtību pārkāpuma laikposmā un pareizo prasītāju dalības ilgumu pārkāpuma izpausmēs Francijā un nepiemērot palielinājumu 10 % apmērā, kas ir pamatots uz Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽¹⁾ 37. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu un prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo prasītāju pirkumu vērtību, kas izmantota naudas soda aprēķināšanai, tā pirmo reizi ir identificējusi apstrīdētajā lēmumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, izmantojot prasītāju pirkumu vērtību 2011. gadā kā atsauci naudas soda aprēķināšanai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi personīgās atbildības, vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principus un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ņemot vērā prasītāju mazākā apmēra iesaisti kartēļa izpausmēs Francijā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un pārkāpusi tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, jo tā nav pietiekami pamatojusi Pamatnostādņu 37. punkta piemērošanu un piemēroto konkrēto naudas soda palielinājumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus, piemērojot atšķirīgu attieksmi pirkuma kartēļiem no pārdošanas kartēļiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, piemērojot naudas soda palielinājumu atbilstoši Pamatnostādņu 37. punktam, uz to neatsaucoties paziņojumā par iebildumiem un nepieņemot papildu paziņojumu par iebildumiem un nerīkojot jaunu uzklaušanu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, agrākā administratīvā procesa stadijā nedarot zināmu savu nolūku piemērot Pamatnostādņu 37. punktu.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 10. jūlijā – *Fruit of the Loom/EUIPO – Takko* (“FRUIT”)**(Lieta T-424/17)**

(2017/C 318/19)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fruit of the Loom, Inc.* (Bowling Green, Kentucky, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Malynicz, QC, un V. Marsland, Solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Takko Holding GmbH* (Tēlgte, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “FRUIT” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 077 508

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmums lietā R 2119/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. jūlijā – *younique/EUIPO – Jafer Enterprises R&D* (“younique products”)**(Lieta T-434/17)**

(2017/C 318/20)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *younique LLC* (Jūta, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – M. Edenborough, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Jafer Enterprises R&D, SLU* (Granoļersa, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “younique products” – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 191 504

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmums lietā R 1564/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam šajā tiesvedībā radušos un/vai ar to saistītos tiesāšanās izdevumus, kā arī tos, kas prasītājam radušies procesā Apelācijas padomē; vai arī gadījumā, ja apstrīdētā lēmuma otrā puse piedalītos tiesvedībā personas, kas iestājusies lietā, statusā, piespriest tai un atbildētājam solidāri atlīdzināt prasītājam šajā tiesvedībā radušos un/vai ar to saistītos tiesāšanās izdevumus, kā arī tās, kas prasītājam radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgā Apelācijas padome esot kļūdījusies attiecībā uz attiecīgā patērētāja uzmanības līmeni un attiecīgo preču zīmju [savstarpējo] līdzību.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. jūlijā – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Komisija

(Lieta T-451/17)

(2017/C 318/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – R. Stein, P. Friton un H.-J. Prieß, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas paziņojumu ar reģistrācijas numuru BK/abd/ener.c.1(2017)2122195, ciktāl tā 5. lpp. biodegvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķinam tiek noteikts izmantot emisijas vērtību 99,57 g CO₂eq uz MJ metanola, kā arī
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: Direktīvas 2009/28/EK ⁽¹⁾ pārkāpums, atkāpjoties no noteiktās aprēķina metodes.

- Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāizmanto šīs direktīvas V pielikuma C daļā noteiktā metode, ja emisijas vērtības ir jānosaka, izmantojot faktisko vērtību. Saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 13. punktu degvielas izmantojuma emisijas (e_d) aprēķina vajadzībām pieņem, ka biodegvielas vai bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma emisija ir nulle. Apstrīdētajā paziņojumā brīvprātīgajām sertificēšanas shēmām, paredzot termiņu, tiek norādīts uz atšķirīgu aprēķinu, nekā ir noteikts Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 13. punktā, kas satur arī degvielas izmantojuma emisiju.
- Atkāpšanās no Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 13. punkta esot pretrunā šajā direktīvā paredzētajām procesuālajām prasībām. Direktīvas V pielikumā paredzētās metodes pielāgošanai saskaņā ar šīs direktīvas 19. panta 7. punkta otro teikumu vienmēr ir jānotiek, ievērojot direktīvas 25. panta 4. punktā paredzēto procedūru. Savukārt šajā tiesību normā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK ⁽²⁾ 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu, saskaņā ar kuru ir jāsaņem regulatīvās kontroles komitejas atzinums, kam seko Eiropas Parlamenta un Padomes kontrole. Nedrīkstētu atļaut izvēlēties īstermiņa un neformāla paziņojuma formu.

2. Otrais pamats: Savienības tiesībās paredzētā samērīguma principa, tiesiskās noteiktības principa un tiesiskās palāvības principa pārkāpums, nosakot sertificēšanas shēmām nesamērīgi īsu pārejas posmu direktīvai neatbilstošas aprēķina metodes ieviešanai līdz 2017. gada 1. septembrim.

— Tā kā procesuālie un īstenošanas termiņi esot nesamērīgi īsi, neesot nodrošināta tiesiskā palāvība.

— Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums esot skaidrojams ar nepieņemamām īstenošanas grūtībām.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).

(²) Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV 1999, L 184, 23. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 27. jūlijā – *Printeos* un citi/Komisija

(Lieta T-466/17)

(2017/C 318/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Printeos, SA* (Alkala de Enaresa, Spānija), *Printeos Cartera Industrial, SL* (Alkala de Enaresa), *Tompla Scandinavia AB* (Stokholma, Zviedrija), *Tompla France (Fleury Mérogis, Francija)* un *Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH* (Leonberg, Vācija) (pārstāvji – *H. Brokelmann* un *P. Martínez-Lage Sobredo*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 16. jūnija Lēmumu C (2017) 4112 *final*, ar ko groza Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmumu C (2014) 9295 *final* par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (AT.39780 – Aploksnes);
- pakārtoti, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, samazināt apstrīdētā Lēmuma 1. pantā noteiktā naudas soda apmēru, šai samazināšanai izrietot no (i) uzliktā naudas soda pamatsummas samazināšanas par 95,3671 % saskaņā ar Pamatnostādnēm naudas soda aprēķināšanai 37. punktu un (ii) uzliktā naudas soda apmēra samazināšanas, kas veikta pēc samazinājumiem par izlīgumu un iecietību, vismaz par 33 %;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2016. gada 13. decembra spriedumu lietā T-95/15, *Printeos/Komisija* Tiesa atcēla Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmuma C (2014) 9295 *final*, kas pieņemts lietā AT.39780, 2. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ar kuru prasītājām tika uzlikts naudas sods EUR 4 729 000 apmērā.

Apstrīdētajā lēmumā sniegta papildinformācija par Komisijas piemēroto metodoloģiju un faktiem, ko tā ņēmusi vērā, pielāgojot un nosakot 2014. gada Lēmumā minēto naudas soda pamatsummu un uzliekot to vienādā apmērā ar to, kas ir noteikta saskaņā ar 2014. gada lēmumu.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības un *non bis in idem* principa pārkāpums.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums groza 2014. gada Lēmumu, lai gan tas jau esot galīgs, ar vienīgo izņēmumu, proti tā 2. panta 1. punkta e) apakšpunkts, ko bija atcēlusi Tiesa, un atkārtoti uzlikt to pašu naudas sodu, kas jau tika uzlikts ar 2014. gada Lēmumu un attiecīgi vēlāk Vispārējās tiesas atcelts.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums attiecībā uz naudas soda apmēra noteikšanu.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek piemēroti naudas sodu pamatsummu īpašie pielāgojumi saskaņā ar Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punktu, kas izraisa diskrimināciju par sliktu prasītājam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma un nediskriminācijas principa pārkāpums attiecībā uz naudas soda apmēra noteikšanu.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā netika ņemts vērā ne Spānijas konkurences iestādes 2013. gada 25. martā jau uzliktais naudas sods par konkurences ierobežojumu pārkāpumiem papīru aploksņu sektorā, nedz arī tas apstāklis, ka prasītāji esot vienīgie Komisijas sodītie uzņēmumi, kurus [par to pašu pārkāpumu] sodījusi arī valsts konkurences iestāde.

Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – Rogesa/Komisija

(Lieta T-475/17)

(2017/C 318/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH* (Dillingen, Vācija) (pārstāvji –S. Altenschmidt un A. Sitzler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 20. jūnija vai, pakārtoti, 2017. gada 11. jūlija noraidošo lēmumu attiecībā uz prasītājas 2017. gada 29. maija atkārtoto pieteikumu (lieta *GestDem* Nr. 2017/1788);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: nosacījumi par tiesībām piekļūt dokumentiem esot izpildīti.

- Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas (EK) Nr. 1367/2006⁽¹⁾ 3. panta 1. punktam vienkopus ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽²⁾ 2. panta 1. punktu, jo prasītājai esot tiesības piekļūt pieprasītajiem dokumentiem.

2. Otrais pamats: nepastāvot neviens izņēmums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. pantu.

- Prasītāja apgalvo, ka pieprasītajos dokumentos neesot ietverta sensitīva komercinformācija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē un jebkurā gadījumā iepazīšanās ar dokumentiem esot saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

- Prasītāja vēl apgalvo, ka piekļuves atteikums, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu, saskaņā ar kuru piekļuvi dokumentam var atteikt, ja iepazīšanās ar to var kaitēt tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai, neesot piemērojams, jo Tiesā notiekošā tiesvedība lietā C-80/16 (*ArcelorMittal Atlantique et Lorraine*) ir teju pabeigta ar 2017. gada 26. jūlija spriedumu.

- Prasītāja turpinājumā apgalvo, ka Komisijai katrā ziņā būtu bijis jāsniedz daļēja piekļuve, aizklājot konfidencialos datus. Komisijas lēmums tādējādi esot pretrunā arī Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktam, kā arī samērīguma principam saskaņā ar LES 5. panta 4. punktu.

3. Trešais pamats: Komisijas pielautās procesa kļūdas.

- Nobeigumā prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pants. Neraugoties uz divkārtēju termiņa pagarinājumu, tostarp pēdējo reizi uz nenoteiktu laiku, līdz prasības celšanai nav ticis pieņemts neviens lēmums par prasītājas 2017. gada 29. maijā iesniegto atkārtoto pieteikumu. Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantā esot vienīgi paredzēta iespēja termiņu pagarināt vienreiz par 15 darba dienām, bet ne uz nenoteiktu laiku.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – *Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija/VNV*

(Lieta T-478/17)

(2017/C 318/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *La Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* (Madrīde, Spānija) un *Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija* (Madrīde) (pārstāvji – R. Pelayo Jiménez un A. Muñoz Aranguren, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija lēmumu (SRB/EES/2017/08);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šajā lietā apstrīdēto lēmumu tika noteikta noregulējuma procedūra, ko piemēro *Banco Popular Español*.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza desmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamība un tādējādi labas pārvaldības un efektīvas tiesību aizsardzības principa (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts un 17. pants) pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību pārkāpums (ESPH 41. panta 2. punkts).
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka noregulējuma procedūra, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 806/2014 (¹) 18. pantā, 24. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 27. pantā esot pretrunā tiesībām uz aizstāvību, ciktāl tā neļauj ar šo noregulējumu skartajām personām jebkādu iesaistīšanos attiecīgajā procesā. Tikpat prettiesiskas tiesību normas, kā apgalvo prasītājas, satur arī Direktīvas 2014/59/ES (²) 32., 38. un 43. pants, jo tie neparedz nekādu ar šo noregulējumu skarto personu uzklausīšanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots īpašuma tiesību (ESPH 17. panta 1. punkts) un uzņēmējdarbības brīvības principa (ESPH 16. pants) pārkāpums.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Regulas (ES) Nr. 806/2014 21., 22., 24. un 27. pants, kā arī Direktīvas 2014/59/ES 38. un 63. pants ir pretrunā tiesībām uz īpašumu un pārkāpj uzņēmējdarbības brīvības principu, ciktāl tie ļauj pārdot finanšu iestādes akcijas bez apsvērumu sniegšanas, kā arī bez akcionāru piekrišanas un piešķir noregulējuma iestādēm pilnvaras kapitāla samazināšanai līdz nullei, anulējot akcijas bez akcionāru vai sabiedrības kompetento struktūru uzklausīšanas vai piekrišanas.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas ir noteiktas ESPH 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā, pārkāpums, neievērojot pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu un, attiecīgi, tiesības uz taisnīgu tiesu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta un Direktīvas 2014/59/ES 32. panta pārkāpums, Vienotājam noregulējuma valdei pieļaujot acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, jo netika izpildītas attiecīgajās tiesību normās noteiktās prasības noregulējuma shēmas pieņemšanai.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots banku piesardzības principa (piesardzības principa) pārkāpums, jo pastāvēja citi, apstrīdētajā lēmumā minētajiem pasākumiem alternatīvi pasākumi, tostarp agrīna rīcība, kas esot bijuši par šķērsli noregulējuma shēmas pieņemšanai.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots tiesiskās palāvības principa pārkāpums.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums attiecībā uz īpašuma tiesībām.
9. Ar deviņo pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpums, jo neatkarīga eksperta atzinumu nevar uzskatīt par "pamatotu, pārdomātu un reālistisku".
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots atbildētāja pieļautais Regulas (ES) Nr. 806/2014 24. panta un Direktīvas 2014/59/ES 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunkta pārkāpums, jo 2017. gada 3. jūnija paplašinātajā izpildsesijā noteiktie iestādes pārdošanas konkursa procedūras noteikumi neesot bijuši pārredzami, paredzot priekšrocības iespējamam pircējam (*El Banco de Santander*) un nenorādot maksimālo pārdošanas cenu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un SFL/VNV

(Lieta T-481/17)

(2017/C 318/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* (Madride, Spānija) un SFL – *Stiftung für Forschung und Lehre* (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji – R. Pelayo Jiménez un A. Muñoz Aranguren, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija lēmumu (SRB/EES/2017/08);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía* un *Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/VNV*.

Prasība, kas celta 2017. gada 2. augustā – Foodterapia/EUIPO – Cloetta Italia (“DIETOX”)**(Lieta T-486/17)**

(2017/C 318/26)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Foodterapia, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvji – J. Erdozain López un J. Galán López, advokāti)*Atbildētājs:* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)*Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece:* Cloetta Italia Srl (Cremona, Itālija)**Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja:* prasītāja*Attiecīgā strīdus preču zīme:* Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “DIETOX” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 072 798*Process EUIPO:* iebildumu process*Apstrīdētais lēmums:* EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 12. maija lēmums lietā R 1611/2016-5**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 31. jūlijā – Fleig/EĀDD**(Lieta T-492/17)**

(2017/C 318/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītājs:* Stephan Fleig (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – H. Tettenborn, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)**Prasītāja prasījumi:**

- atcelt Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) direkcijas “Personāls” direktora kā iestādes, kam ir piešķirtas pilnvaras noslēgt darba līgumus, 2016. gada 19. septembra lēmumu uzteikt prasītāja darba līgumu uz nenoteiktu laiku no 2017. gada 19. jūnija (redakcijā, kādu šis lēmums par uzteikumu ieguva noslēgumā ar prasītāja sūdzības noraidīšanu 2017. gada 19. aprīlī);

- piespriet EĀDD samaksāt prasītājam kā atlīdzību par viņam nodarīto morālo kaitējumu atbilstošu summu, kuras apmēru nosaka tiesa, kā arī
- piespriet EĀDD segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) acīmredzama kļūda vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka EĀDD ir pārkāpis rūpības pienākumu, labas pārvaldības principu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants), samērīguma principu, kā arī aizsardzību pret nepamatotu atlaišanu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklautam pārkāpums, kuras izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta.

Prasība, kas celta 2017.gada 3. augustā – Stancu/ERCEA

(Lieta T-493/17)

(2017/C 318/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Magdalena Catalina Stancu* (Bukareste, Rumānija) (pārstāvis – *F. Elia*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA) (Brisele, Beļģija)

Prasītājas prasījumi:

- A) Pēc būtības: par spēkā neesošu/prettiesisku atzīt prasītājai nelabvēlīgo aktu, ko veido atlaišana, par kuru darbiniecei mutiski tika paziņots 2017. gada 10. janvārī, nekavējoties atjaunojot darba tiesiskās attiecības un piespriežot samaksāt visu pa šo laiku uzkrājušos atalgojumu;
- B) Pēc būtības: par spēkā neesošu atzīt prasītājai nelabvēlīgo aktu, ko veido 2016. gada 28. oktobra lēmums pagarināt pārbaudes laiku, atzīstot, ka no 2016. gada 1. novembra nepastāv pārbaudes laika pagarinājums;
- C) Pēc būtības: par spēkā neesošu/prettiesisku atzīt administratīvās izmeklēšanas ziņojumu CMS 16/035 – *Administrative inquiry report*, kas pieņemts 2016. gada 7. novembrī un paziņots 2016. gada 16. novembrī, visu lietas materiālos izklāstīto iemeslu dēļ, piespriežot dzēst administratīvās izmeklēšanas ziņojumu no sistēmas Sysper un no jebkuras citas datubāzes, kas pastāv ES iestādēs;
- D) Pēc būtības: par spēkā neesošu/prettiesisku atzīt prasītājai nelabvēlīgo aktu, ko veido atlaišana 2016. gada 22. decembrī un kura nosaukums ir “note to the attention of ms catalina stancu” [paziņojums *Catalina Stancu* k-dzei], par ko prasītāja uzzināja 2017. gada 24. janvārī, visu lietas materiālos izklāstīto iemeslu dēļ, nekavējoties atjaunojot darba tiesiskās attiecības, kā arī piespriežot samaksāt zaudējumu atlīdzību, kuru veido atalgojums, kas uzkrājies laikposmā no atlaišanas dienas līdz sprieduma pasludināšanas dienai. Pakārtoti, gadījumā, ja nenotiks prasītājas atjaunošana darbā, piespriet ERCEA atlīdzināt zaudējumus, ko veido negūtie ienākumi līdz līguma darbības beigām (2018. gada janvārim) EUR 39 000,00 apmērā;
- E) Pēc būtības: katrā ziņā piespriet ERCEA samaksāt darbiniecei zaudējumu atlīdzību EUR 300 000,00 apmērā vai arī citu lielāku vai mazāku naudas summu, kas tiks uzskatīta par taisnīgu, ņemot vērā smagu prasītājas tēla un personīgās un profesionālās reputācijas aizskārumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar mutisku un nepamatotu atlaišanu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 25. pants, kurā ir paredzēts, ka “any decision relating to a specific individual under Staff Regulation shall at once be communicated in writing to the agent concerned. Any decision adversely affecting an agent shall state the grounds on which is based...” [par jebkuru lēmumu, kas saistīts ar konkrētu personu un kas pieņemts saskaņā ar šiem Civildienesta noteikumiem, nekavējoties rakstveidā iepazīstina attiecīgo ierēdni. Jebkurā lēmumā, kas nelabvēlīgi ietekmē ierēdni, ir jānorāda iemesli, uz kuriem pamatojoties, tas pieņemts [...]], tādējādi šajā pantā ir norādīts, ka rakstisks paziņojums darbiniecei ir veids, kādā tiek nodrošināts, ka viņa uzzina par lēmumiem, kas ir saistīti ar darba attiecībām.
2. Ar pārbaudes laika pagarināšanas aktu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 84. pants, kura 3. punktā ir paredzēts, ka izņēmuma gadījumā ir iespējama pārbaudes laika pagarināšana “[...] saskaņā ar 1. punktu [...]”, un tieši tas neattiecinā pagarināšanu uz nenoteiktu un nezināmu laiku; ir pārkāpts 84. panta 2. punkts, kurā ir paredzēts, ka ziņojumu par līgumdarbinieku var sagatavot jebkurā brīdī pirms pārbaudes laika beigām, nosakot astoņu dienu termiņu komentāru iesniegšanai par atlaišanas priekšlikumu un – katrā ziņā – “[...] par to viņam paziņojot vienu mēnesi iepriekš [...]”.
3. Administratīvā izmeklēšana ir prettiesiska un nelikumīga, jo ir pamatota ar darbinieces nosūtītu e-pasta vēstuli, kuras saturs, kā to ir atzinusi pretējā puse, tika grozīts, kā arī tāpēc, ka tajā ir paustas tikai subjektīvas šaubas par darbinieces iesniegto dokumentu autentiskumu, neliekot veikt nekādas tehniskas pārbaudes.
4. Darba devēja 2016. gada 22. decembra vēstule ir pilnībā spēkā neesoša, jo tās mērķis ir izbeigt darba attiecības, kas vairs nepastāv tāpēc, ka tās tika izbeigtas ar mutisku atlaišanu no darba. Turklāt: A) darbinieces atlaišana pārbaudes laikā tāpēc, ka viņa nebija izturējusi pārbaudes laiku, ir prettiesiska, jo jau 2016. gada 1. novembrī pārbaudes laiks bija beidzies, B) administratīvās izmeklēšanas ziņojumā (*administrative inquiry report*) ietverta apgalvojumu, kas izteikti, pamatojoties uz vērtējumu par pārbaudes laika neizturēšanu, prettiesiskums un pretlikumība apstrīdēto atlaišanu parāda par pilnībā un absolūti patvaļīgu un prettiesisku.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūlijā – Iccrea Banca/Komisija un VNV

(Lieta T-494/17)

(2017/C 318/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Roma, Itālija) (pārstāvji – P. Messina, F. Isgrò un A. Dentoni Litta, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2016. gada 15. aprīļa Lēmumu Nr. SRB/ES/SRF/2016/06, kā arī visus citus tās vēlāk pieņemtos lēmumus, kas veidoja pasākumu, pamatojoties uz kuru *Banca d'Italia* pieņēma šādus lēmumus: 2016. gada 29. decembra Lēmumu Nr. 1547337/16; 2017. gada 14. marta Lēmumu Nr. 0333162/17; 2017. gada 14. marta Lēmumu Nr. 0334520/17; 2015. gada 24. novembra Lēmumu Nr. 1249264/15 un 2015. gada 26. novembra Lēmumu Nr. 1262091/15;
- atlīdzināt ICCREA Banca zaudējumus, ko tai ir nodarījusi Vienotā noregulējuma valde, īstenojot savu funkciju noteikt iemaksas, kuras ir jāveic prasītājai, un ko veido ICCREA Banca veiktās lielākās iemaksas;
- pakārtoti un gadījumā, ja iepriekš minētie prasījumi netiktu apmierināti, par spēkā neesošu atzīt [Regulas 2015/63] 5. panta 1. punkta a) un f) apakšpunktu (vai attiecīgā gadījumā visu šo regulu), jo tie ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un samērīguma principiem;
- katrā ziņā piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Vienotā noregulējuma valdes 2016. gada 15. aprīļa Lēmumu Nr. SRB/ES/SRF/2016/06, kā arī pret visiem citiem tās vēlāk pieņemtajiem lēmumiem, kas veidoja pamatu *Banca d'Italia* pasākumiem, ar kuriem tika pieprasīts veikt iemaksas Vienotā noregulējuma fondā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pasākumi netika paziņoti, ir pārkāpts pārskatāmības princips, ir pārkāpts un nepareizi piemērots LESD 15. pants, kā arī ir pārkāpts tiesiskās palāvības princips.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka prasītājam nebija sniegta ne iespēja uzzināt par Vienotā noregulējuma valdes lēmumiem, ne arī iespēja saprast, ka *Banca d'Italia* bija tikai fiziska loma šo lēmumu īstenošanā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav veikta izmeklēšana, ir veikts nepareizs faktiskās situācijas novērtējums, ir pārkāpts un nepareizi piemērots Regulas 2015/63 5. panta [1. punkta] a) apakšpunkts, kā arī ir pārkāpti nediskriminācijas un labas pārvaldības principi.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka Vienotā noregulējuma valde ir kļūdaini piemērojusi Regulas 2015/63 ⁽¹⁾ 5. panta [1. punkta] a) apakšpunktu, nosakot iemaksas, kas ir jāveic prasītājam, jo tā nav ņēmusi vērā grupas iekšējo saistību piemērošanu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav veikta izmeklēšana, ir veikts nepareizs faktiskās situācijas novērtējums, ir pārkāpts un nepareizi piemērots Regulas 2015/63 5. panta [1. punkta] a) apakšpunkts, kā arī ir pārkāpti nediskriminācijas un labas pārvaldības principi.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka Vienotā noregulējuma valde ir kļūdaini piemērojusi Regulas 2015/63 5. panta [1. punkta] f) apakšpunktu, radot dubultas uzskaites situāciju.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Savienības iestādes rīcība ir bijusi pretiesiska, kā arī tiek pieprasīta ārpuslīgumiskās atbildības noteikšana atbilstoši LESD 268. pantam.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka Vienotā noregulējuma valdes rīcība atbilst visiem Eiropas [Savienības] judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem minētās prasības izvirzīšanai, proti, iestādēm pārņemstās rīcības pretiesiskums, zaudējumu esamība un cēloņsakarība starp īstenoto rīcību un norādītajiem zaudējumiem.

5. Ar piekto pamatu pakārtoti un alternatīvi tiek apgalvots, ka ir pārkāpti efektivitātes, līdzvērtības un vienlīdzīgas attieksmes principi, kas izraisa Regulas 2015/63 neņemamību.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka ar iespējamo pretrunu starp minēto regulu un prasītājas situāciju esot pārkāpti iepriekš minētie principi, ciktāl, pirmkārt, subjektiem, kas atrodas tādā pašā faktiskajā situācijā kā ICCREA, tiek piemērots iemaksu samazinājums, kā rezultātā pretiesiski tiek pasliktināta prasītājas situācija, un līdz ar to līdzīgām situācijām tiks piemēroti atšķirīgi noteikumi.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 15. pants, prasītājam vēl nav bijusi iespēja iepazīties ar valdes lēmumiem, kā arī tiek prasīts izdot rīkojumu tos izsniegt.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka prasītājam vēl nav bijusi sniegta iespēja iepazīties ar lēmumiem saistībā ar 2015., 2016. un 2017. gadu, kas attiecas uz tās stāvokli, un šāda rīcība ir acīmredzamā pretrunā LESD 15. pantam un tiesībām piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem, neatkarīgi no to veida.

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 21. oktobra Deleģētā regula (ES) 2015/63, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 26. jūlijā – *Sedes Holding/EUIPO* (“gratis”)**(Lieta T-495/17)**

(2017/C 318/30)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Sedes Holding AŞ* (Istambula, Turcija) (pārstāvji – K. Ongena un C. Du Jardin, advokāti)*Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “gratis” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 950 637**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 30. maija lēmums lietā R 507/2017-2***Prasītājas prasījumi:**

- piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu, tiesvedības mutvārdu daļā apvienot šo izskatāmo lietu un prasību par EUIPO lēmumu lietā R 506/2017-2 to savstarpējās saistības dēļ;
- atzīt prasības pieteikuma izklāstīto prasību par pieņemamu un pamatotu un tādējādi:
 - galvenokārt, atcelt apstrīdēto lēmumu un uzlikt EUIPO pienākumu reģistrēt preču zīmju reģistrā grafiskas preču zīmes “GRATIS” Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 950 637 attiecībā uz visām pieteikumā norādītajām precēm;
 - pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un uzlikt EUIPO pienākumu reģistrēt preču zīmju reģistrā grafiskas preču zīmes “GRATIS” Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 950 637 attiecībā uz “parfimērijas produktiem, kosmētikas produktiem, smaržām un dezodorantiem personiskai lietošanai”;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums;
- Savienības tiesību vispārīgo principu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūlijā – *Sedes Holding/EUIPO* (“gratis”)**(Lieta T-496/17)**

(2017/C 318/31)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Sedes Holding AŞ* (Istambula, Turcija) (pārstāvji – K. Ongena un C. Du Jardin, advokāti)*Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “gratis” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 950 603*

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 30. maija lēmums lietā R 506/2017-2

Prasītājas prasījumi:

- piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu, tiesvedības mutvārdu daļā apvienot šo izskatāmo lietu un prasību par EUIPO lēmumu lietā R 507/2017-2 to savstarpējās saistības dēļ;
- atzīt prasības pieteikuma izklāstīto prasību par pieņemamu un pamatotu un tādējādi:
 - galvenokārt, atcelt apstrīdēto lēmumu un uzlikt EUIPO pienākumu reģistrēt preču zīmju reģistrā grafiskas preču zīmes “GRATIS” Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 950 603 attiecībā uz visām pieteikumā norādītajām precēm;
 - pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un uzlikt EUIPO pienākumu reģistrēt preču zīmju reģistrā grafiskas preču zīmes “GRATIS” Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 950 603 attiecībā uz “parfimērijas produktiem, kosmētikas produktiem, smaržām un dezodorantiem personiskai lietošanai”;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums;
- Savienības tiesību vispārīgo principu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija

(Lieta T-500/17)

(2017/C 318/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huanši, Ķīna) (pārstāvji – E. Vermulst un J. Cornelis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 11. maija Īstenošanas regulu (ES) 2017/804, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apaļa šķērsgriezuma dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) bezšuvju cauruļu un caurulīšu, kuru ārējais diametrs pārsniedz 406,4 mm, importam (OV 2017, L 121, 3. lpp.), vismaz, ciktāl tā attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nosakot cenu samazinājumu, ir pārkāpusi Pamatregulas ⁽¹⁾ 3. panta 2. un 3. punktu, kā arī PTO Antidempinga nolīguma 3.1. un 3.2. pantu. Kā norāda prasītāja, Komisija ir īstenojusi vienīgi matemātisku 2015. gada cenu salīdzinājumu, neveicot dinamisku cenu attīstības un tendenču novērtējumu attiecībā starp importa cenām un iekšzemes cenām. Prasītāja turklāt norāda, ka Komisija arī nav konstatējusi cenu samazinājumu ražojumam kopumā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija cēloņsakarības analīzi pamatojot ar prettiesisku samazinājuma noteikšanu, ir pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 6. punktu (un PTO Antidempinga nolīguma 3.5. pantu).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, konstatējuma cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, secinot, ka 1) pastāv korelācija starp importu par dempinga cenām un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei; un, ka 2) citi faktori (eksporta rādītāju un pieprasījuma samazināšanās un importa no citām valstīm pieaugums) individuāli vai kopumā nav šo cēloņsakarību izjaukuši.
4. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, atteikdamās veikt kaitējuma un cēloņsakarības analīzi pa segmentiem, tādējādi nenodrošinot, ka tās konstatējumi attiecībā uz kaitējumu un cēloņsakarību nav izkropļoti, nav pildījusi savu pienācīgas rūpības un labas pārvaldības pienākumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

